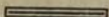


Милостъ въ сърдцата и обичъ мжжествена
Къмто дълга и труда.

Жадна за хубаво семе е нивата,
Силна е, сочна е тя:
Всичко се хваща въ горката, родливата —
Буренъ и класъ и цвѣтя.



Х. Д. Я.

Единъ голѣмъ благодетель на човѣчеството.

Болезтъта шарка (едра сипаница) е известна още отъ най-старо време. Върлувала е по всички страни и много милиони хора е погубила. Понѣкога сж били унищожавани цѣли села, цѣли градове.

Лѣкаритѣ опитвали много срѣдства срещу тази страшна болестъ, ала напраздно: повечето отъ болнитѣ умирали. Тия, които оставали живи, страдали отъ слабостъ, малокръвие, понѣкога отъ глухота и слѣпота.

И ето, преди 130 години, въ 1796. г. селскиятъ лѣкаръ, англичанинътъ **Дженеръ**, открилъ новъ начинъ за лѣкуването ѝ: той започналъ да ваксинира болнитѣ съ шарка отъ крава.

Дженеръ билъ синъ на свещеникъ и отъ малкъ останалъ съвсемъ сиракъ. Училъ се въ махленското училище, после билъ даденъ на учене у селския лѣкаръ. Следъ нѣколко време той отпжтувалъ за Лондонъ. Тамъ продължилъ да изучава лѣкарската наука у единъ знаменитъ лондонски лѣкаръ.

Дженеръ ималъ извънредно голѣми способности. Той изучавалъ своята наука много хубаво. И ако пожелаелъ